

Dysertacja „Komunia osoby świeckiej z Chrystusem w doświadczeniu duchowym Marii Szymanowskiej” stanowi pogłębione studium duchowości osoby świeckiej. Celem pracy było pokazanie, w jaki sposób Szymanowska dochodziła do komunii z Chrystusem, a następnie, jakie były owoce tej komunii.

Rozprawa składa się z czterech rozdziałów. W rozdziale pierwszym zostało ukazane życie Marii Szymanowskiej z uwzględnieniem elementów duchowych. W rozdziale tym znalazły się również świadectwa osób, które znały Marię Szymanowską. Ich świadectwa stanowią cenny materiał, który pozwala stwierdzić, że była to osoba żyjąca w prawdziwym zjednoczeniu z Chrystusem.

W rozdziale drugim przedstawiono, w jaki sposób Szymanowska realizowała cnotę wiary i zawierzenia Bogu. Podane w nim argumenty mają dowieść, że duchowość Marii Szymanowskiej była na wskroś chrystocentryczna.

W rozdziale trzecim pojawia się wprowadzenie w zagadnienie realizacji komunii z Chrystusem poprzez życie sakramentalne, modlitwę oraz więź z Maryją. Kaliska nauczycielka powierzała się też wstawiennictwu świętych, których wymieniono w końcowej części rozdziału. Ostatnim akcentem jest ukazanie stosunku do Kościoła, który kochała i któremu była oddana.

W rozdziale czwartym przedstawiono owoce komunii Szymanowskiej z Chrystusem – twórcze przeżywanie cierpienia oraz troskę o zbawienie bliźnich. Pokazano tu, w jaki sposób Szymanowska potrafiła swoje cierpienia przeżywać w łączności z Bogiem i wykorzystywać w życiu duchowym. Ukazano też, jak pracując w szkole, uczestnicząc w działaniach grup duszpasterskich, czy prowadząc korespondencję na tematy duchowe, na pierwszym miejscu stawiała troskę o zbawienie drugiego człowieka.